

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
— invită

Administrațiunea dăruului „TRIBUNA“.

Sibiu, 24 Februarie st. v.

(X) Ieri, așa suntem înștiințați prin telegraf, în casa deputaților din Budapesta, s'au început desbaterile asupra proiectului de lege privitor la honvețime.

Ori-și-care lege își are importanța sa. Când însă e vorba de puterea armată, și de aceasta trebuie să fie vorba, când se tractează de honvețime, — importanța legii trebuie să crească. Atare lege are titluri puternice pentru creșterea importanței. O lege, care privește puterea armată, are în vedere susținerea ordinii în lăuntrul statului și apărarea de dușmanii din afară. A fi sigur în casa ta, lângă căminul tău, nu e lucru puțin. Siguranța aceasta dă omului liniștea și puterea de a se îngriji cu succes de exigențele vieții, fie aceste fizice, fie spirituale. Siguranța aceasta scuteste familia și societatea și le deschide cale netedă și largă la bunăstare, prin care omenirea devine podoaba cea mai frumoasă, regina tuturor fapturilor de pe fața pământului.

Deci din acest punct de vedere legea ar trebui salută într'un chip de toți cetățenii statului unguresc. Instituțiunea ce are legea din cestiune în vedere este de așa natură, încât fiecare cetățean să dorească înființarea cât mai grăbnică a legii.

Dacă legea, care este în desbatere, ar fi după exigențele statului unguresc, reii și fără de minte ar trebui să fie acei cetățeni, care se nu o dorească și încă din adâncul sufletului.

Tot ce e bun, tot ce e de folos statului unguresc, adică tuturor cetățenilor din statul unguresc, suntem gata a primi și încă cu cea mai mare bucurie.

Și tocmai într'aceasta ne poticnim noi Români, că scim, că în situațiunea actuală înzadar așteptăm statul unguresc ceva bun. Este un curent nesăbuit în statul unguresc, care progresând, tot mai nesăbuit se face. În timpul curentului acestuia ne temem, ba suntem convinși, că proiectul de lege dăde ordină dălei n'are să fie după-cum îl pretind interesele patriei.

Încă proiectul cel dela 1868, după al cărui prim §. honvețimea era încă parte integrantă a armatei din monarhia austro-ungară, era deja jignitor. Jignia majoritatea populației din stat. Chiar și numirea „honvețime“ era cel puțin inconvenientă pentru aceia, care se luptaseră în anii de nefericită aducere aminte pentru Tron, dinastie și ordine contra ei.

Și proiectul de atunci, devenit mai târziu lege, nu țintea la o depărtare așa de mare de ceaaltă putere armată, ca proiectul de anul trecut și mai ales ca proiectul de acum. Acesta este pus pe cina unei emancipări perfecte a honvețimei de ceaaltă putere armată din monarhia austro-ungară. Pare-că eără suntem în ajunul zilelor, când Kossuth are să mai proclame odată independența totală a țerilor coroanei unguresci de ceaaltă parte din monarhie și detronarea dinastiei. Temerea, că astfel de lucruri ni-se pregătesc, a încolțit încă de pe timpul primului proiect în inimile adevăraților patrioți. De pe atunci diceau mulți, că concetățenii aceia, cărora li-s'a măguit prin acea lege, nu se vor mulțumi cu cât obțin. Majoritatea populației, având experiențe din trecut despre lăcomia politică a concetățenilor maghiari, se temea, că acea lege le va stîrni acestora numai apetitul.

Cu toate acestea, aceeași majoritate se vede că și-a dat Monarhiei consimțământul, contra cărui honvețimea mai ales s'a luptat, pentru-ce se fiu eu mai puțin răbdătoare și mai mult prepuțitoare?

Și-a înghițit necazul și la vreme s'a supus legii.

Timpul, cât a trecut de atunci încoace, a justificat temerea majorității populației din regatul unguresc. Ba a cultivat-o și crescut-o cu prisos. Concetățenilor maghiari, de atunci încoace li-a venit apetitul mîncănd. După-cum putem vedea din diarisica lor, din discursurile parlamentare, despre câte avem cunoștință până acum, nu sînt mulțumiți nici cu cât li-a oferit ministrul Fejervary în proiectul pus la ordinea dălei.

Și proiectul acesta nu e numai veștinu eu emanciparea totală a honvețimii de ceaaltă putere armată din monarhie. Nu. Distanța de acea emancipare nu e mai lată decît grosimea unui fir de păr.

Dar' va dice cineva, că zugrăvim prea negru proiectul din cestiune.

Am vră să fie cum dorim și nu cum ne temem că va fi.

Este însă ceva ce ni-ar procura cea mai slăbuță rață de speranță, că proiectul privitor la honvețime nu va fi

și el o dezvoltare în direcțiunea ce o vedem în toată viața publică, monopolizată de naționalitatea maghiară din statul unguresc?

Nimic.

Concetățenii nostri n'au, dar' nici nu-și bat capul după cumpătul oamenilor de stat, chemați a produce armonia și concordia, care întărește și crește statele. Și nu-și bat capul, pentru-că ei îndată-ce li-a bătut un noroc, își supratează puterile lor. Ei se cred pe sine politici extraordinari, viteji fără seamăn, fiindcă, prelîngă desertăciunea lor instinctivă, așa le dic că sînt și așa îi descriu lingșitorii lor pe plată din fondurile de dispozițiune și din pungile lor private.

Anii 1848 și 1849 ar fi deajuns să-i deslepte pe compatrioții maghiari din visurile lor atît despre genialitatea lor politică, cît și despre vitejia, cu care mereu se laudă înaintea lumii.

Va veni însă timpul, când vor cunoaște și ei, ce ocașuni minunate au pierdut și la 1848—49 și la 1867 și următorii de a-și arăta genialitatea politică. Cât despre vitejie, preste tot ar face mai bine să nu o accentueze tot mai așa din seamă înainte.

Nimenia nu va dice, că concetățenii maghiari nu ar fi un popor răbătoare. Însă întrebarea e, care dintre popoarele Europei nu e răbătoare? Decât care dintre aceste popoare se simt ei a fi mai răbătoare?

În 1848 și 49 nu vitejia lor li-a avansat așa de în grabă, ca să se facă stăpâni preste o mare parte din Ungaria și Transilvania. Politica cea neprevăzătoare din Viena, care a distrus armata austriacă înainte de a o trimite în luptă, liberându-o jumătate rebeliunii cu comandanți cu tot. Lângă acea politică desastroasă s'a mai asociat incapacitatea conducătorilor armatei austriece, căroia le lipsia și tactica și strategie, ear' vederile politice cu totul.

Dar' fiindcă concetățenii nostri maghiari la „bagateluri“ de aceste nu reflectează, nu se desbaieră nici de iluziunile despre calitățile lor. Merg înainte cu pretențiunile, ca-și-când statul unguresc ar fi o moșie exclusivă a lor.

Sînt multe probe pentru verosimilitatea afirmațiunilor noastre. Cea mai proaspătă și totodată cea mai vie la toată întîmplarea este proiectul privitor la honvețime pus la ordinea dălei. Căci proiectul acesta merge departe.

Proiectul acesta nu oglindează numai aspirațiunile exclusive ale concetățenilor maghiari. El mai deschide ochii tuturor într'un mod convingător, că

între concetățenii maghiari diferențele de partid sînt numai la părere.

Dacă nu ar fi așa, un Fejervary, consilier al Coroanei, n'ar fi îndrăsnit a prefăce aspirațiunea, la părere numai a stîngei extreme, într'un proiect de lege, spriginit de partidul așa numit liberal.

Impregiurarea aceasta însă este în stare să șteargă și cea mai slabă urmă de iluziune, că proiectul va putea fi adus în consonanță cu exigențele patriei.

Crisa ministerială ce ni-s'a anunțat aseară și care, curios lucru, s'a ivit, după repețite asigurări, că dl Tisza se bucură de toată încrederea Coroanei, tocmai în mijlocul desbaterii asupra proiectului din cestiune, să nu aibă oare nici un nex causal cu proiectul? Situațiunea încă nu e clarificată. Încât o putem cunoaște până acum, altul este motivul crizei, este legea incolatului. Însă nu e și legea aceasta o concesione a guvernului față cu stînga extremă, ca și proiectul privitor la honvețime?

Sîntem în drept a pune cestiunea astfel. Mai ales când vedem, că proiectul privitor la honvețime este combătut cu tot adinsul și cu toată serioșitatea și de bărbați militari, de bărbați, căroia le zace la inimă puterea armată a monarhiei.

Poate-că în decursul dălei de astăzi, poate-că mai târziu, vom avea o situațiune mai clarificată în ceea-ce privește criza ministerială. Poate-că-i vom cunoaște mai bine și motivul.

Una însă o putem dice încă de pe acum, că nici criza, nici eventuala cadere a ministrului Tisza nu au să fie provocate de stînga extremă prin vehemența ei. Din contră. Vedem criza ivindu-se în momentele, când cabinetul Tisza s'a arătat mai concesiv față cu dînsa. De aceea dicem și acum, că nu stînga extremă, nu opozițiunea parlamentară are să mîne pe dl Tisza de acolo, de unde este.

„Actul istoric“.

Un „act istoric“, — dicem noi, — e petițiunea adresată de dl general Traian Doda la 11 Iulie 1889 Maiestății Sale Împăratului și Regelui nostru, și un „act istoric“ e petițiunea aceasta nu numai pentru-că prin ea se încheie una din cele mai frumoase acțiuni în viața noastră politică, ci și pentru-că eu publicarea ei în coloanele „Tribunei“ se începe o nouă epocă în viața patriei noastre.

Aceasta au simțit-o toți Români, și noi am exprimat numai simțământul

comun al conaționalilor nostri, când am dis-o.

Sînt cu toate aceste oameni, care nu s'au sfîit a striga în gura mare, că „actul istoric“ e fapta unui bătrîn bolnav, care nu mai e în stare să-și deeseamă despre ceea-ce face, că noi am pus de aici din Sibiu la cale manifestatiunile de aderență ale Românilor, ba că unul dintre fostii redactori ai „Tribunei“, dl Ioan Slavici, a dat o „raită“ chiar și pe la București, ca să pună și acolo la cale o asemenea manifestatiune.

Și toate aceste, pentru-ca să ne creăm o „posițiune“ și să merităm o „recompensă“.

Dacă am fi oameni cu aspirațiuni „mari“, n'am avă decăt să tăcem, pentru-ca să rămînă în conștiința publică impresiunea, că în adevăr noi sîntem aceia, care le-am pus și le pun toate la cale. Tînînd însă mai presus de toate să facem tot ceea-ce ne stă prin putințe, ca frații nostri să nu fie amăgiți, punem în vederea tuturor articolul publicat în coloanele „Voinței Naționale“ din București și adresa trimisă din București dlui general Traian Doda.

E oare cu putință, ca un om în toată firea să creadă, că aceste sînt lucruri, pe care noi de aici din Sibiu putem să le punem la cale fie prin dl Slavici, fie prin nepotul d-sale.

Nu sînt oare aceste dovezi neîndoioase, că „actul istoric“ a produs o impresiune adîncă și dăinuitoare în inimile Românilor și că noi nu am fost și nu sîntem decăt interpretatorii fideli ai simțământului comun, slugi credincioase ale neamului nostru.

„Voința Națională“ nu e, ca „Românul“, organul „micuțului“ Vintilă al marelui C. A. Rosetti, ci organul autorizat al partidului național-liberal, care susține cu tărie politica de alipire către puterile apusene, ear' adresa e subscrisă de reprezentanții autorizați ai tuturor partidelor din România.

Ear' în fruntea subscrisierilor e pus protopopul Simeon Popescu, preotul pribeg, căruia agenții actualului guvern li-au făcut aici în țeara lui nesuferită viața, cetățeanul leal, onest și zelos, care a fost prigonitor, fiindcă n'a voit să poarte cu slugarnică umilință jugul ce li-se impunea.

Ar fi lipsit cu desăvîrșire de bunul simț firesc acela, care nici acum n'ar înțelege rostul politicii noastre.

Când oare s'a mai întîmplat, ca oameni din toate partidele României să se unească astfel într'un gînd, — și de ce se unesc ei de astădată cu toții?!

FOIȚA „TRIBUNEI“

Crucea de argint.

(Urmare.)

II.

Taverna Onagrei era locul de întîlnire totdeauna al conducătorilor de cămile, al închirietorilor de asini, al fachiilor, al mame-lucilor ce umbra din sat în sat și din casă în casă, al vîndătorilor de pastete, de rodii, de curmale proaspete, când li-a timpul, de olive murate și de curmale uscate, când le trece timpul. Se mai afla încă în tavernă oameni fără meserie și fără căpătău, curtesane sau pécatoase de clasa cea mai scăpătată, cerșitori, vagabunzi, bravi de aceia ce călătorii erau nevoiți a-i închiria spre a-i însoți armați la drum, spre a-i apăra de tâlhari și a cărora însoțire sau apărare era adese foarte prepușă și nesigură. Se mai vedeau încă sclavi romani, aduși de domnii lor în țeara Iudeilor.

Taverna Onagrei n'avea nume bun: cetele, bățele erau cam dese pe acolo, și cum se apropia noaptea, nu mai putea cineva a se aventură prin pregiurul Porții Oilor, lîngă care era situată această tavernă și pe unde nu se mai vedeau decăt oameni cu chipuri sinistre și femei de o vîească desfrînată. Cum venia noaptea, începeau să se audă din acel loc redutabil chiote, risete, cîntece bacchice; adese fîpsete, plînsuri și gemete veniau după dispute. Din când în când se arătau și călăva oameni

dia miliția locală a Ierusalimului și intrau în tavernă, spre a restabili adevă ordină, și care apoi eșiau mai beți și mai turburători decăt beutorii ordinari, sau alungați afară, ciomăgiți și bătuți cu petri.

A doua zi după cina ce se dăduse la Ponțu-Pilat, între seară și începutul nopții, doi juri investiți foarte simplu în căte o tunică albă și cu un turban de lână albastră se preumblau pe o stradă mică și tortuoasă, în capătul căreia se vedea poarta tavernei redutabile.

Acești juri vorbeau între sine în calea lor și se tot întorceau să vadă în urma lor cătră celalalt capăt al stradei, ca-și-când ar fi așteptat pe cineva.

Genevieve, dise unul din cei doi cătră celalalt oprindu-se (acești doi inși se înțelege acum, că era Aurelia și sclava ei străvestită în vestiminte bărbătesci), Genevieve! Amica mea Ioana întărdie; asta nu-mi place, și apoi caută să mărturisesc, că mie tare mi-e teamă, că fac o nebulie.

Apoi atunci, scumpa mea doamnă, caută să ne întorcem acasă.

Și mie imi vine să dic și să fac tot așa, însă voi mai afla oare o ocașune ca aceasta?...

În adevăr, lipsa domnului ce a plecat astăzi eu intendantul Chusa te face să fii cu totul liberă și cine scie, când te vei mai bucura de o asemenea libertate.

Spune drept, Genevieve, nu e așa, că tu ești și mai curioasă decăt mine de a

vedea pe acest om extraordinar, pe junele învătător din Nazaret?

La mine, scumpa mea doamnă, nu e nimic de mirare de a dori să văd pe Nazareanul. Eu sînt sclavă, și el dice, că nu se cuvine, nu e drept să mai fie sclavi.

Cu alte vorbe, vrei să dici, că eu îți fac servituzinea foarte apăsătoare, Genevieve?

Nu, nici decum... Însă, să le spunem de-a dreptul: Cunoști tu multe doamne, care se-ți semene?

Eu se-ți răspund la aceasta? — dar' bine mi-ai sciut adula!

Tu nu poți să răspunzi; însă eu caută să o dic... Dacă se întîmplă căte o doamnă bună ca tine, sînt apoi cu sutele, care pentru o vorbă, pentru cea mai mică uitare de datorie sau neputință, pun de svîntă și rumpe cu vîrgi sau cu curele pelea bieterilor sclave, sau chinuesc pe nenorocitele cu cea mai crudă mulțamire pentru un capriț... Nu e adevărat?

Nu pot dice nu.

Tu mă faci să simți servituzinea precăt se poate mai ușoară și mai dulce; însă până în cele din urmă eu nu sînt a mea... Am fost nevoită de a mă despărți de bietul Fergan, bărbatul meu, ce a plîns atîta la despărțirea noastră. Cine mă asigură, că-l voi mai vedea în Marsilia la întoarcerea mea? Că nu va fi vîndut și dus nu sciu unde? Cine mă asigură, că domnul și patronul Gre-

mion nu mă va vinde, când îi va plăce, și mă va despărți și de tine...

Îți promit, că vei fi totdeauna cu mine.

Însă dacă domnul conjugele tîu ar voi să mă vîndă, pută re-ai oare să-l împedeci?

Ba nu, din nenorocire.

Și eu toate acestea, acum o sută de ani tații și mumele noastre ale Galilor erau liberi!... Străbunii lui Fergan erau cei mai tari eroi și capi ai seminției lor.

O! exclamă Aurelia surîdînd, flica unui Cesar n'ar fi mai mîndră de a avă un imperator de tată decăt te umfi tu de ceea-ce numesci străbunii bărbatului tîu.

Măndria nu e permisă sclavilor, urmă Genevieve cu întinare; tot ce dorește este libertatea... Ce am făcut noi, ca să o pierdem?... Ah! de ar fi audite la cer dorințele și urările acestui june din Nazaret!... De ar veni acele zile, când nu vor mai fi sclavi!

Să nu mai fie sclavi!... Tu ești nebulă, Genevieve; este cu putință una ca aceasta? Să nu mai fie sclavi! cum se poate?... Să le facă viața mai puțin aspră, să le mai îndulcească traiul, mai di, însă să nu mai fie sclavi, asta ar fi ca și capătul lumii. Veți tu, Genevieve, eu unele ca aceste o strică de tot junele din Nazaret; eu aceasta și-a făcut atăți persecutori.

(Va urma.)

Balurile romănesci, în special cele din Arad.

(Cugetări de carneal în post.)

Eram pe aci să poticnesc sub impresia ideilor dezvoltate de un stoician modern în foiața „Tribunei“ sub titlul: Filosofia balurilor.

Carnealul e sezonul balurilor și al nuntelor, al acelor întîlniri vesele, la care poetul pare a ne invita în frumoasele rime:

Să cîntăm și să sălțăm

Și de griji să mai uităm.

Plăsmuitorul filosofiei balurilor, firesce, după-ce și-a luat partea cea bună din baluri, s'a pus în grevă; s'a retras, după-ce și-a implinit rolul, ca ființa silențioasă a lui Sabeliu, în starea primitivă sau absolută, de unde nu vede în baluri nici filantropie, nici artă, nici poezie, ci numai un fel de petreceri grosiere, nedemne de omul cult!

O, ho, prietene! Mai slăbește cu filosofia. Mare e distanța între lumea ideală și cea reală, între teorie și praxă. Filosofia, după-cum observi cu multă dreptate, nu există decăt în bibliotecă și — în creerii filosofilor, adaug eu. Dar' atunci ce o cauți în viața socială? Ce o cauți în baluri? Te încredințez: nu o vei afla nici în viața filosofilor chiar. Așa a fost decăt e lumea. Voești probă?

Ascultă pe Seneca, ce dice în cartea *De vita beata*, la imputările ce li-se făceau pentru contrastul cel mare între scrierile lui și viața sa: „Eu nu sînt filosof, și ca să

Ei se unesc, fiindcă stau cu toții sub presiunea simțământului comun, sînt duși cu toții de un curent puternic, simt cu toții, că e cu multă înțelepciune croită calea, pe care ni-a arătat-o generalul Traian Doda.

Și încă alte sute și alte mii de subscrierilor din toate partidele și din toate straturile societății române ar fi urmat, dacă adresa ar fi circulat mai departe, fiindcă toți oamenii, care își iau în serios activitatea politică, țin să nu intre în conflict cu simțământul comun.

Oamenii de stat ai Ungariei n'au decât să tragă concluziunile firești, ear' cât pentru concetățenii noștri români, ei vor înțelege mai bine ca până acum, că nu trebuie să pună temeiul pe vorbele unor oameni, care nu iau în serios viața politică și aji desic ceeace au dis ieri, mîne neagă ceea ce au afirmat aji, ear' poimîne se retrag supărați, dacă lucrurile nu pot să meargă după fantasia lor.

Calea noastră e croită: să mergem cu pas hotărît pe ea, căci veni-vor în cele din urmă și cei șovăitori după cei-ce înțeleg mai bine rostul politicii noastre naționale.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 24 Februarie st. v.

Din parlamentul maghiar.

Casa deputaților s'a ocupat alaltăieri cu proiectul legii de honveți într-o ședință foarte liniștită și foarte slab cercetată. După ce referentul comisiunii Aurel Münich a dezvoltat cuprinsul și ființa acelei legi, deputatul Fr. Bolgár din opoziția moderată a reclamat pentru partidul său meritul, de a fi cauzat modificarea legii de honveți, și apoi a făcut unele observări cu privire la detaliile aceleia. Între altele s'a plâns, că guvernul nu se folosește de privilegiu, spre a regula cestiunea steagului. Din partea partidului independent a vorbit Thály, care înainte de toate s'a plâns amar în contra germanisării trupelor de honveți. El pretinde primirea jurământului honvedesc în lege, regularea cestiunilor de steag, prevederea honveșimii cu un stat major propriu și cu trupe tehnice proprii. Dealtfel el a acceptat proiectul. Mai neîndurat a fost deputatul Nagy din opoziția moderată, căci el nu a primit proiectul nici în general. Au vorbit mai mulți deputați opoziționali, între care Czirer, Almásy, Jeszenszky, apoi s'a încheiat dezbaterile luând cuvîntul ministrul de honveți baron Fejérváry. După unele observări scurte ale ministrului, cu majoritatea de voturi s'a proces la votare și s'a acceptat proiectul drept basă pentru dezbaterile speciale. Ședința s'a ridicat la ora 1 3/4.

Afacerea succesiunii de tron în Austro-Ungaria.

„Budapester Tagblatt“ primesce din Viena împărțirea, că petrecerea din urmă a ministrului de justiție austriac Schönborn în Budapesta a fost de o foarte mare importanță politică. Afară de cestiunile mai mîerunte ce s'au discutat, petrecerea lui

acolo a privit mai ales consultările în privința succesiunii de tron, care acum se poate privi de definitiv regulată. Consiliul de miniștri din Budapesta a fost de două ori convocat în această afacere și s'ar pără, că nu e exclusă posibilitatea, ca încă în decursul acestei sesiuni să se prezenteze parlamentelor din Austria și Ungaria manifestări oficiale sau chiar proiecte de legi cu privire la regularea succesiunii de tron.

Un toast al împăratului Wilhelm.

Împăratul Germaniei a participat la dineul arangit în 6 l. c. n. în Kaiserhof decătră dieta provincială din Brandenburg-ului. Împăratul s'a folosit de privilegiul unui toast, ca să accentueze alianța dintre Brandenburg și Hohenzollerni. El a dis, că Brandenburgii au ținut la casa lui în zile bune și rele. În zile rele învăța omul a-și cunoaște prietenii. Lui i-s'a făcut imputarea, că prea mult călătorește; el însă recomandă fiecăruia a călători, — căci prin aceasta poate să aprobeze pe oameni și evenimentele mai liniștit și mai calm. „Eu“, a continuat împăratul, „am văzut cerul cu stele de pe mare, și am venit cu totul la alte idei; am învățat să aprobez politica patriei mele din afară; prin aceasta am împedat pași precipitați. Eu voi urma tradițiilor bunicii mele, care m'a indicat calea, pe care am să apuc. Aceluia, care va fi cu mine, îi voi fi mulțumitor, în contra aceuia, care e împotriva Mea, Mă voi scîl Eu apără. Dacă vom fi atacați, îmi stă la dispoziție o armată mare și vitează“. Împăratul a terminat apoi cu un „Hoch“ pentru prințul de Brandenburg.

Recunoascerea principelui din Bulgaria.

Un articol al ziarului guvernamental din Sofia „Svoboda“ spune, că cestiunea recunoașterii principelui Ferdinand s'a pus din nou la ordine prin cererea cheltuelilor de ocupație decătră Rusia. Ziarul bulgar accentuează, că în adresa sa la mesagiul de tron, sobrania i-s'a exprimat dorința, ca guvernul să-și dea și mai departe silința, de a obține dela Sultanul recunoașterea actualiei stări de lucruri. A mai trăgăna, ar însemna a obli calea unor nouă aventuri în Bulgaria, care ar fi potrivite a pregăti Porții o poziție dificilă. Articolul termină cu observarea, că Bulgaria nu poate răspunde de urmări, dacă Poarta și-ar închide și de astădată urechile.

Crisa de cabinet în Ungaria.

„Neue Freie Presse“ aduce în numărul său dela 7 Martie următoarele detalii cu privire la crisa ce s'a iscat în ministerul unguresc: În 6 l. c. după amăzi s'a ținut în castelul din Buda un consiliu de miniștri sub prezidiul Maiestății Sale. Singurul obiect al acestui consiliu l'a format cele două proiecte de novele deosebite privitoare la legea despre incolat. Unul dintre ele precede dela ministrul-președinte Tisza și corespunde pe deplin promisiunilor ce el le-a fost dat în

parlament. Celalalt ar fi, ăce-se, al ministrului Szilágyi și se abate dela proiectul lui Tisza prin aceea, că într'insul nu se află nici un fel de aplicațiune la dreptul de cetățean al lui Ludovic Kossuth. După-cum aflăm, toți ceilalți miniștri sînt prelîngă punctul de vedere al lui Szilágyi, și cu toate-că dl Tisza aproabă atitudinea colegilor sei, el se ține angajat prin promisiunea făcută în parlament și pune cestiunea decabinet în legătură cu textul paragrafului respectiv. Consiliul de miniștri dela 6 l. c. încă nu a luat nici o hotărîre definitivă în această privință. La toată întemplerăa însă crisa a izbucnit pe întreaga linie. Hotărîrea zace în mâinile Coroanei. Dacă Coroana va accepta proiectul lui Tisza, ceilalți miniștri nu mai au motive de demisiona; dacă însă ea îl va respinge, Tisza va trebui să demisioneze și împreună cu el întreg cabinetul. În cercurile parlamentare bine informate se numesc Szapáry drept succesor al lui Tisza. Sînt însă și de aceia, care aduc pe ministrul Csáky în combinațiune.

Dealtfel crisa aceasta e în permanență încă dela 9 Decembrie 1889, în care dl Coloman Tisza a făcut declarațiunea cunoscută în afacerea revisiunii legii despre incolat. În Pesta se simțese în general, că Ungaria se află în preseara unor evenimente, despre a căror importanță nu se poate încă vorbi cu destulă lămurire, și că la cas, dacă crisa personală ar fi inevitabilă, e de lipsă de a încingura cel puțin crisa de partid. Asta atîrnă dela Tisza, și dacă el se va hotărî să meargă, din multe sale declarațiuni de mai nainte s'ar pute concluda, că el va împedea izbucnirea unei crise de partid.

Trebuie să se constateze, că legea despre incolat e cea mai însemnată cestiune, cu privire la care s'au ivit până acum diferențe mai mari în consiliul de miniștri. Dar situația, că el stă cu deservire singur față cu ceilalți colegi ai sei, e cu totul nouă și se mărginește numai la această cestiune. Ea nici nu va pute ține mult și deja în primele zile ale săptămîinii viitoare se va afla, dacă în adevăr era lui Tisza atât de strălucită pentru Ungaria s'a sfîrșit ori a intrat numai într'o nouă fasă.

„Nemzet“ dela 6 l. c. împărțesece:

Aji după amăzi la 3 oare s'a ținut sub prezidiul Maiestății Sale un consiliu de miniștri, care s'a ocupat cu revisiunea legii despre incolat. În această cestiune s'au ivit deosebiri de vederi între ministrul-președinte Tisza și între ceilalți colegi ai sei. Ministrul-președinte persistă prelîngă punctul de vedere de mai nainte. Maiestatea Sa va primi mîne înainte de amăzi pe Tisza în audiență privată. Guvernul va face în privința revisiunii legii despre incolat o declarațiune în proxima ședință a casei deputaților.

„Budapester Tagblatt“ scrie cu privire la crisa:

Ministrul-președinte s'a prins însuși pe sine în mreaja sa și că el și-a pierdut poziția, dovedesce mai bine împregiurarea, că prietenii lui intimi spun, că încă în decursul acestei luni se va forma un cabinet nou fără Tisza. Șef nominal va fi Szapáry, portoliul acestuia îl va primi contele Géza Teleki, ear' locul acestuia (mini-

stru de justiție) îl va ocupa fiul ministrului-președinte. Mai multă probabilitate are însă versiunea ce circulează în cercurile parlamentare, că contele Albin Csáky va fi însărcinat cu formarea noului cabinet, cu atât mai virtos, cu cât toți miniștrii actuali și întreg partidul guvernamental ar sprigini pe acest distins politic, care se bucură și la opoziție de simpatii hotărîte. La toată întemplerăa însă zilele proxime vor urma manifestări oficiale. Dealtmintelea foile oficiale scriu deja într'un limbaj foarte resignat și se pare că sînt gata pentru toate eventualitățile. O corespondență oficială caracterizează situația astfel: Aji după amăzi s'a ținut sub prezidiul Maiestății Sale un consiliu de miniștri, care a ținut dela 3 până la 5 oare. Cu privire la scirea unei foi vîneze despre o crisă ministerială putem să împărțim pe baza informațiilor autentice, că până acum încă nu s'a luat vre-o hotărîre nici într'o direcțiune.

„Siebenbürgisch Deutsch. Tgb.“ a primit ieri după amăzi la 3 oare și 35 minute următoarea telegramă din Budapesta:

Monarhul a amănat hotărîrea asupra demisiunii lui Tisza până la 13 Martie, adică până la absolvarea bugetului decătră casa magnafilor.

„România în Ungaria“.

N'ar merita onorabilul „Kolozsvár“ să-și răspundă nici un cuvînt la caraghiosurile, în care a vorbit în articolul reprodus ieri despre adresa generalului Doda trimisă din Bucuresci.

Eată pentru-ce n'ar merita:

Același „Kolozsvár“, care ne spunea în articolul amintit, că „România s'a exhaustat în această adresă“ și că „abia au mai rămas înăpoi câțiva bărbați însemnați“; că „în această adresă de felicitare se manifestă opinia publică a României“ și că „de aceea îi atribue importanță acestei adrese“, scrie în Nrul său dela 5 Martie următoarele: „România și Traian Doda. Precum scrie „Tribuna“, bărbați distinși și hotărîtori în viața publică a României au trimis generalului Traian Doda o adresă de felicitare. Adresa este subscrisă de vre-o 300 de persoane, între care ne întâlnim cu senatori, fosti miniștri și alte vechituri. „Tribuna“ din Sibiu îi place preste măsură railarea patrioților români prelîngă Traian Doda și de bună-seamă nu i-ar păsa, dacă generalul Doda ar ruculul (kirukkolna) la armata lui din România“.

Care va să dică, astăzi adresa reprezintă numai nise vechituri și în ochii lui „Kolozsvár“ pretează numai pentru o glumă proastă, ear' mîne în aceeași adresă se manifestă opinia publică a României și același „Kolozsvár“ o găsește de cea mai mare importanță. Merită să mai discuți cu asemenea oameni?

Dar noi sîntem conduși în discuțiunile noastre de meritul cauzelor, ear' nu de vrednicia sau nevrednicia adversarilor. Drept-aceea recunoașcem, că raportul de dependență cu fondul de dispozițiuni vînd-nevînd își pune și astfel de schimbări de vederi, și discutăm chiar și cu „Kolozsvár“.

Și astfel le spunem colegilor guvernamentali, că în cestiunea de sub întrebare, ca de obicei, sau sînt într'o grozavă rătăcire, sau induc publicul maghiar cu premeditare în eroare.

Nu mai această alternativă încape, dacă „Kolozsvár“ află din textul adresei din Bucuresci, că România îmbărbătează pe agitatorii noștri cu toată puterea vașei sale și cu toată căldura sufletului seu“ și că „de acolo se ne-bunese și mai tare bărbații noștri exaltați și se face încercarea de a trezi și aprinde în flăcări în cetățenii noștri ura contra legilor și instituțiilor noastre“.

Prin ce-și motivează guvernamentalul aceste grave învinuiri? Prin care cuvinte din adresă? Dacă s'ar milostivi D-șeu să-și iee ceața de pe ochi, ca să vadă lucrurile așa cum sînt, ar trebui să recunoască, că adresa bucoresceană este un serviciu făcut patriei noastre comune și că ar trebui să mulțumească inițiatorilor și subscriitorilor ei, ear' nu să protesteze contra „amestecului“, care în cele din urmă nu este nici un amestec.

Ce ăce adresa? Felicită, aproabă și încuragiază pe un bărbat, care este prototipul lealității și alipirii cătră patria și Monarhul seu legitim și spune, că dînsul este un model de iubire deneam și de țeară.

Ei bine, dacă a-și iubi neamul și țeara și a fi cu credință și alipire cătră Monarhul tîu însemnează a „submina ordinea publică“, apoi ce va să dică lealitate și patriotism, sau mai bine, ce idee să ne facem despre creerii guvernamentali?

Generalul Doda reprezintă lupta legală pentru a crea Românilor din această țeară cu intervenirea factorilor constituționali și a Monarhului o poziție vrednică de importanță lor. Români din Monarchie îl urmează, ear' cei din regatul român, ca frați de un sânge și buni vecini, îl aproabă. Acesta este adevărul, celelalte sînt mofturi îngrășate din seul fondului de dispozițiuni.

Atăta am voit să dicem. Celelalte, adică amenințările, că onorabili guvernamentali „s'ar scîl rîful și cu România și cu aceia, care aici în lăuntru turbură ordinea publică“, precum și cu deosebire frasa sforăitoare, că „aicea nu este permis să falfăie steagul românismului“, ci numai „steagul maghiarismului“, sînt nise prostii.

Este un obicei țigănesc a te arăta teribil și a spune, că ai să faci așa și așa cu un contrar, — care nu există. Cine aici turbură în lăuntru ordinea publică? Sau dacă o și turbură, aceia o turbură, care țin la viața națională și se apără contra de-naționalisării, sau aceia, care au monopolizat statul poliglot pentru interesele lor de rasă și voesc să înghiță pe toți, care nu sînt de un neam cu ei?

Și că așa voesc, dovada cea mai nouă este frasa lui „Kolozsvár“, că „aici falfăie numai steagul maghiar“. Nu este adevărat. Patria noastră comună este o țeară poliglotă, în care toate limbile și toate naționalitățile au dreptul de a trăi și de a se desvolta. Așa a fost, onorabili guvernamentali, ear' nu cum ăceți voi, și cu deosebire așa va fi, pentru-că așa trebuie să fie.

Voci de presă

despre

Adresa din România.

„Gazeta Transilvaniei“ (Nr. 43 din 23 Februarie [7 Martie] a. c.), sub titlul „O prețioasă manifestatie de simpatie“, introduce reproducerea adresei în următorul chip:

Lupta generalului Doda, inaugurată după alegerea sa de deputat al Caransebeșului în

dau mai mult nutremînt pasiunilor mele, nici nu vreau ca să fiu filosof. Dar această imputare se potrivește lui Plato, Zeno și Epicur, pentru-că filosofi acestia nu au învățat așa după-cum ei au trăit, ci au învățat cum trebuie a trăi. Filosofi nu fac ceea ce vorbesc“. Seneca ne mai spune, că cineva mai ușor îl va convinge, că beția e virtute, decă că ea ar fi păcat la Cato: *Facilius efficitur quisquis objecerit hoc crimen honestum quam turpem Catonem. (De tranquillitate animi)*.

Să admitem însă, că societatea modernă ar ave predispoziția și energia de a urma în raporturile sale nu practica, ci teoriile filosofilor: ce fel de recompensă ne garantează filosoful nostru folletonist în locul variațiunilor și distracțiunilor atât de necesare câte-odată spiritului uman, care i-le procură petrecerile sociale: balurile, teatrul, concertele etc.? Operele geniilor! Omul cult, ăce el, numai în operele geniilor își află distracția!

Distracție în operele geniilor! Mare vorbă. Mai înainte omul își află distracție în ceea ce el contempează și pricepe: ignoti nulla cupido: „Ear' geniu“, ăce Schopenhauer, în „Lumea ca voință și reprezentare“ intră în timpul seu ca o cometă în orbita planetelor, pentru a căror ordine regulată și perceptibilă cursul lui cu totul excentric este străin. El își aruncă operele departe înainte, ear' timpul curge încă mult până când în sfîrșit îl ajunge. Lucrarea genului nu întrece numai puțința celorlalți de a lucra, ci le întrece și puțința de a pricepe. De aceea

el nu se potrivește cu cugetarea comună, adică cu conversația celorlalți.“

Simțind dară superioritatea apăsătoare a genilor și micimea și nesuficiența noastră, vom căuta distracția și plăcerile acolo unde le aflăm, în elementele nostru propriu: în poezie, musică și jocurile naționale, care prelîngă distracție și plăcere ne dau și ceva folositor: cunoașterea și afirmarea caracterului național al poporului român în datinele și moravurile sale. „Facă-se musică sau filosofie, pictură sau poezie“, ăce Schopenhauer, „o pul genului nu este lucru pentru folos. A fi nefolositoare se ține de caracterul operelor geniale, este diploma lor de nobilitate“.

Naționalitatea română însă poate fi studiată și cunoscută precum din limba, așa din datinele sale, din jocurile naționale și musica cu care se deosebesce de ori-ce musică cunoscută până acum. Avem jocurile noastre, care dela aîntîi pas se ved, că sînt de origine română, precum: Hora, Călușerul etc. „Jocul călușerilor“, ăce G. Missail, „este o poezie în-treagă pentru cine scie să cetească trecutul duos și originea nobilă a națiunii sale, nu numai în lucruri atât de evidente și semnificative, dar până și în cele mai mici apucături ale poporului“.

„Hora“, ăce același ilustru învățat „joc care amintesc cu exactitate acel chorus roman ce se vede figurînd pe bas reliefurile antice, joc plin de idei, joc de adevărată înfrățire, care când se joacă, are meritul se

ocupe și să amuzeze toată societatea, fără deosebire de vîrstă. Hora de ce e mai mare, de aceea e mai frumoasă; joc plăcut, grațios, nobil și folositor sănătății“. ... „Care e acel bețrân, tînr, nobil sau de rînd, mare sau mic“, ăce C. Negruzzi, „ce nu și simte inima saltînd întru auzul cîntecului horei „Ileuța dela Peatra“? Odinioară boierii cei mai în vîrstă trăgeau danțul. Înșiși domnii intrau în horă, auzînd acordurile cîntecului Ileuței.“

Iubitul nostru Alexandru învîrtesce hora cu atăta foc, încât nu-i pasă să moară chiar cu Măriuța în joc:

„Astăzi horele sînt pline!
Crape-mi sura opincuță
Și se mor în joc cu tine,
„Mario, Măriuță!“

Sub raportul poeziei, musicii și al jocurilor naționale am fost și rămân pătîntorul teatrului, balurilor și concertelor romănesci, care le consider ca mijloace sigure pentru conservarea și cultivarea musicii și danțului național, și deci, în cultivarea și conservarea sentimentului național. Cine nu voesc mijloacele, nu voesc scopul: nu voesc poezia, nu voesc musica, nu voesc datinele naționale, nu voesc să se afirme ca român!

Din aceste considerațiuni am salutut cu bucurie tinerimea din Arad pentru rezoluțiunea sa pronunțată și o felicit din inimă pentru succesul balului dela 1 Februarie a. c., dar' felicit și societatea, care are și scie ocroti

în sinul seu o tinerime inspirată de sentimentele nobile romănesci.

Balul, precum se vestise, a fost în adevăr un bal ales, bal de elită, cum se ăce pe franțozesce, căruia nu-i lipsia nici eleganța, nici coloritul romănesc. Erau aci persoane ilustre ca episcopul Ioan Meșian, generalul Cronnenbold, comitele-suprem Fábian, baronele de Popp din Sibiu. Ear' în hora romănească privim cu drag Aradul cu Sibiuul, Timișoara, Lugojul, Oradea și Deva, învîrtind hora înfrățirii! Numai garda reunită a femeilor române din Arad s'a ilustrat prin absența sa!

Emoționat de acordurile misterioase ale musicii din Hora și Romăna, care fac să nască acele dorințe înfocate și ascunse în fundul inimii, care se pot manifesta prin plînsuri numai, eu stam la o parte, desfătîndu-mi ochii în mișcările ritmice ale danțatorilor, și gîndindu-mă la mîndru e Romănul în felul seu!

Ear' când cei 12 călușeri ai societății „Progresul“ cu vătavul Mira, îmbrăcați în costum național, au intrat în sala de danț cu marșul lui Mihai-Eroul, credeam că ved pe cei 12 Salii ai Romanilor, îmbrăcați cu tunici cu aur și porfiră verigată, cu togi, cu baltace, cu brîne de metal și cu spete tot de metal! Și călușerii noștri jucau ca Salii lui Marte, jucau încât se părea că nu ating pămîntul, ci zboară în vîsduch. Ce privelesce admirabil! Ce lume romănească! Cine se îndoesce de latinitatea poporului român, ăce Germanul Opitz, privească numai cu ochi pătrîndători

la jocul călușerilor, și se va convinge, că: Romăni sînt strănepoții Romanilor.

Laudă și onoare comitetului arangiator, care avea în frunte pe zelosul și energicul tînr Dr. Virgil Bogdan, că ni-a procurat fericita ocaziune, de a vedea pe străbuni: noștri scoși din morminte și ca vii înaintea ochilor noștri în datinele și moravurile naționale moștenite dela dinșii. Iubirea pentru tot ce e romănesc și în privința musicii a biruit, ca comitetul să angajeze pentru bal o musică mai bună romănească din Deva, după-ce cea din Arad s'a arătat prea slabă în arile naționale.

Dar' lauda și onoarea se cuvin și familiilor române, care sciu să cultive la căminurile lor sacral foc al românismului, ca familiile: Petco, Oncu, Suciu, Lazar etc., încuragînd și spriginind tinerimea la întreprinderile și lucrările sale romănesci!

Fără încurajare și spriginire nu e progres social și constat, că Aradanii au progresat mult. După balul din „Crucea-Albă“ la opt zile ne pomenirăm în balul, deasemenea ales și cercetat, balul societății „Progresul“, continuarea veseliei și a horelor romănesci, care își aveau aci rîsunetul lor puternic în clasa meseriașilor români.

Român ie!, Român colea, Român pretutindenea!
Sălianul.

vara anului 1887, și prigonirea ce a trebuit să o suferă mai târziu pentru românească sa purtare, au fost urmărite cu cel mai viu interes și cu cea mai mare simpatie nu numai de noi cești de dincoace, ci și de mulți dintre frații noștri de dincolo.

Ca o urmare firească a acestei interesări este a se considera împregiurarea, că adresa de felicitare din vorbă a fost subscrisă, afară de câțiva Ardeleni, aproape numai de frați de ai noștri din România și că între aceștia se află numeroși bărbați de distincție: senatori, deputați, profesori universitari, diaconiști etc., cărora persoana generalului Doda și principiile, ce l-au condus în luptă sa li-au oferit prilegiul pentru a da o prețioasă dovadă de simpatie fraților lor de dincoace.

E lucru incontestabil, că această manifestare prin însuși faptul, că vine dela frații noștri de dincolo, are un caracter și o însemnatate cu totul deosebită. De aceea nu poate fi judecată nici-decât din același punct de vedere, din care am judecat cele câteva adrese înscenate la noi în timpul din urmă, din cauza cărora s-au ivit între noi cești de dincoace deosebiri de vederi, din considerațiuni ale disciplinei noastre naționale și ale incidentului special, care a dat naștere acelor adrese.

De bună-seamă, că frații noștri de dincolo, când au subscris adresa din vorbă, numai la aceea nu s-au putut gândi, ca să se amestece în chestiunile noastre interne de disciplină națională, ci se vede clar și lămurit și din textul adresei, că singurul lor scop a fost să ne dea nouă celor de dincoace o dovadă de frățescă iubire, salutând cu căldură în simpatia persoană a generalului Traian Doda principiul luptei desinteresate și devotate pentru românism și accentuând, că acest principiu, care își află cea mai înaltă expresiune în iubirea de neam și de țară, trebuie să cimenteze legătura dintre ei și noi.

O manifestare ca cea de față, în orice timp și cu ori-șice prilegiu va veni ea dela frații noștri din România, va fi pentru noi binevenită. Din aceste puncte de vedere o salutăm cu bucurie, fiind de mare preț pentru noi cei de dincoace cu deosebire aji, când simțim mai greu ca ori-când apăsarea și avem mai multă lipsă ca ori-când de frățescă incurajare și însuflețire.

„Neues Pester Journal“ (Nr. 65 din 7 Martie a. c.) publică următorul enftrețel:

Fără nici un prilegiu concret, de cumva n'are să fie o felicitare de anul nou, a primit cunoscutul general pensionat și fost deputat dietal, Traian Doda, o adresă de felicitare din București, provădută cu numeroase subscrieri, care sună astfel: (urmează traducerea verbală a adresei).

Această scrisoare este subscrisă, precum comunică „P. Napló“, de președintele și vicepreședintele senatului român, de numeroși senatori, deputați, episcopi, generali, profesori de universitate, foști miniștri, literați, diaconiști, cetățeni și funcționari, ceea-că aceste demonstrații îndreptate contra Ungariei oare-care importanță. Numai miniștrii actuali n'au subscris adresa.

CRONICĂ.

Dela Curte. Majestatea Sa Împărăteasa-Regină va sosi la 15 l. c. n. în Wiesbaden.

Ajutor împăratesc. Majestatea Sa Monarhul a dăruit pe seama „Kultur-Egypte“ ului ardelenesc, cu ocazia balului aranjat în Budapesta în favorul acelei reuniuni, un ajutor de 100 fl.

Numire. Candidatul de practicant Iuliu Szabó dela perceptoratul reg. din Odorheul-săuiesc a fost numit practicant fără diurnă la același perceptorat.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ludovic Posch în „Pós“; S. Richtzeit în „Részeg“; Mauriciu Károly în „Marosi“ și minorenul Iuliu Kohn în „Kalmár“.

Necrolog. Alexandru Bac, oficial militar c. r. în pensie, a încetat din viață în etate de 78 ani. Înmormântarea se va face Duminică în 9 Martie la 3 oare p. m. după rîtul gr-cat. în cîmterul romano-catolic.

Procederea cu epistolele străine. De multe-ori se întîmplă, că o epistolă sau carte postată cade în vre-un jurnal împraturat sau în vre-o altă scrisoare postată deschisă și se înmanuă cu aceasta, sau corespondența pentru indivizi cu același nume în urma unei adrese neprecise se aruncă din greșeală în vre-un alt sertar, și din astă cauză se întîmplă multe neplăceri. Pentru evitarea astorfel de neplăceri, ministrul de comerț reacează public, ca epistolele imanuete greșit să le înapoieze imediat organului respectiv, — dacă cumva epistola s'a deschis, aceasta să o observe pe partea din dos, — și dacă cumva epistolatul s'a înapărtat, epistola imanuată greșit să se trimită oficiului postal. Spre acest scop ajunge, dacă epistola se pune

în un plic adresat oficiului postal și ca deslășire se alătură câteva rînduri și apoi se aruncă în cutia de scrisori.

Academie boemă. Foaia oficioasă „Prager Amsblatt“ anunță în mod oficios, că Împăratul a numit, printr'un Preșinalt autograf adresat Arhiducelui Carol Ludovic, pe mareșalul-suprem al țării, principele George Lobkowitz, protector substitut al academiei boeme Francisco-Iosefine.

Sinuciderea unui colonel. După-cum se anunță din Innsbruck, Sâmbăta trecută s'a sinucis în o localitate suterană la spitalul militar de acolo colonelul dela regimentul de infanterie Nr. 80 Teodor Hildenbrand, împușcându-se cu un revolver. Causa sinuciderii a fost o boală incurabilă de grumazi.

Fortificațiunile în România. Ministrul rom. de război generalul Vlădescu a așternut camerei deputaților un proiect de lege, prin care e imputernicit a încheia contracte până la suma de 60 milioane franci pentru armarea fortificațiunilor țării. Numita sumă se va procura în patru rate.

Procesul Zappa pentru revendicarea averii rămase dela defunctul Zappa s'a amânât pentru ziua de 12 Aprilie viitor.

Principele moștenitor al Italiei e așteptat în București în primele zile ale lunii viitoare. El călătorește incognito.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele țării „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Budapesta, 8 Martie n. În faptă repășirea lui Tisza e lucru hotărît, deoarece Coroa și ministrul nici-când nu vor consimți cu legea despre Kossuth; dar' schimbarea de miniștri se va amana până după absolvarea bugetului și a legii de onorariu decătră casa magnaților. Monarhul a primit după ameză pe Szapáry, mai târziu pe Csáky. Aseară au fost demonstrațiuni vesele în clubul partidului independent. În ciuda ploii, mici trupe de studenți au cutrierat stradele cântând imnul lui Kossuth.

Viena, 8 Martie n. Între deputații slavi e mare bucurie din cauza căderii lui Tisza.

Aici ca și în Paris a izbucnit din nou „influenza“.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 8 Martie n. Toate foile vorbesc despre situație. „Nemzet“ țice, că ducerea lui Tisza nu înseamnă la nici o întemplantare abandonarea principiilor, care formau legătura de solidaritate între partidul liberal și membrii cabinetului. Succesorul lui și cabinetul ce se va forma din șirurile partidului liberal vor merge înainte pe calea liberalismului, încucurarea dlui Tisza. „Pester Lloyd“ spune același lucru, observând, că pentru partidul liberal abia acum se începe o misiune. El voese să aștepte cu sânger decursul zilelor proxime, care la nici o întemplantare nu vor aduce rose pentru opoziție. „Pesti Napló“ constată, că Tisza se reîntoarce la punctul de vedere al promisiunii din Decembrie, cu toate-că în discursul de anul nou și-a retras cuvintele ca rău interpretate, precând colegii sei din minister persistă prelîngă punctul de plecare dela anul nou.

Londra, 8 Martie n. „Times“ țice, că repășirea lui Tisza e un eveniment foarte important în ce privește afacerile interne ale Austro-Ungariei, care va pute să exercieze o înrîurire însemnată chiar și asupra politicii internaționale. Diarul din cestiune laudă cu recunoștință patriotismul lui Tisza și înaltele lui calități diplomatice, dar' crede, că repășirea lui va face probabil mai pacinic cursul politicii unguresci.

Bibliografie.

Încercare critică asupra lui Eminescu de Ilie Ighel. București (România).

Despre fond și formă, conferință de locotenentul Eduard Sava. Focșani (România).

România, Rusia și întreita alianță, o pagină de istorie politică contemporană de I. N. Șoimescu, senator — București (România).

Despre restaurarea monumentelor istorice în străindate și în România, de G. Sterian, Iași (România).

A apărut de sub tipar „Prosă și Poesii“, scrieri de M. Eminescu, culese și editate de dl V. Morțun. Un volum de 254 pagini 8°. Iași 1890. Ediția conține o serie de lux, alta mijlocie și a treia populară.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 14 Martie st. n. masa averii lui E. Guttos decătră executorul jud. din Cetă.

— 29 Maiu st. n. imobilele Luisei Czégényi decătră tribunalul reg. din Bichiș-Giula.

— 20 Iunie st. n. imobilele lui L. Kubatov, în Gara, decătră judecătoria cerc. din Baia.

— 30 Aprilie st. n. imobilele lui Albert Széll decătră judecătoria cerc. din Igléu.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la directoratul-suprem de școale din Oradea-mare. A se adresa până la 20 luna curentă n. la autoritățile competente.

— Un post de conducător de cărți funduare clasa a treia la tribunalul reg. din Pojon. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Titel. A se adresa până la 5 Aprilie st. n. la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Csepreg. A se adresa până la 31 Martie st. n. la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Siklós. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistrat postal în Clopodia (ettul. Timiș) prelîngă cațiune de 100 fl. Salar 150 fl., paușale 40 fl. și anmanuare 24 fl. A se adresa până la 17 Martie st. n. la direcțiunea postală din Timișoara.

— Un post de executor de dare la perceptoratul reg. din Odorheul-săuiesc. A se adresa în 14 zile la autoritățile competente.

— Un post de jude la judecătoria cerc. din Nagymihály. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la tribunalul reg. din Turda. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de portar la jurisdicțiunea comitatensă din Komárom. A se adresa până a 20 l. c. n. la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Besztercebánya. A se adresa până la 1 Aprilie st. n. c. la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Făgăraș. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la judecăt. cerc. din Komárom. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Călimdarul zilei.

25 Februarie (9 Martie) 1890.

Iulian: Tarasio.

Gregorian: Francisca.

Soarele: răsare 6.29, apune 5.54

Buletin meteorologic.

Sibiu, 8 Martie, 6 oare dimineața.				
Presiunea atmosferică în mm. (Mediu lunar 728.0)	Diferența din presiune	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
728.5	+8.0	-1.2	+20. — 5.3	V

Din țeară, 6 Martie, 7 oare dimineața

Stațiunile:	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul direcția	tura
Budapesta	753	-3.5	V	3
Sătmăr	752	-6.8	SV	3
Cinș	752	-5.4	V	1
Orșova	753	+0.2	V	1
Timișoara	753	-6.4	V	1
Arad	753	-6.4	SV	5
Panciova	754	-5.4	N	3

Sosiți în Sibiu.

La 8 Martie n.

Hotel „Neurthre“: Hilfrich, Wiesauer, M. Klein, din Vienna, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor“: G. Jantay, comerciant din Vienna.

Hotel „Habermann“: V. Maxa, teolog din Remetea. I. Pinciu, teolog din Hunedoara.

Economie.

Concesiune de cale ferată. Ministrul de comerț a acordat deputatului dietal Gavril Ugron concesiunea pe un an pentru construirea unei căi ferate vicinale dela Ciucse-reda până la Sepsi-Sângeorgiu.

Pertractare cu oferte. La 18 Martie a. c. 10 oare a. m. va avea loc în cancelaria ces. și reg. a magazinului de alimentațiune militar de aici o pertractare cu oferte în scris pentru asigurarea furnisării de 1661 bucăți scânduri nouefecate de pat.

Starea sēmănăturilor în Ungaria. După rapoartele sosite în ministrul de agricultură, în timpul dela 18 Februarie până la 3 Martie sēmănăturile au suferit mult din cauza timpului schimbăcios. Mai cu seamă însă acele, care au fost fără acoperemēt de nea. Sēmănăturile pe multe locuri și-au perdut culoarea verde și pe piau se arată pete. Cele timpurii stau încă bine, dar' cele târzii sînt tare slabe. Prin neaua ce a cădūt mai în urmă în cele mai multe părți ale țării, sēmănăturile lipsite de apă au căpătāt eară vieață. În mai multe comitate sēmănăturile au fost devastate prin șoareci. Asupra lipsei de nutreț se aud plîngeri din toate părțile țării.

Împrumutul regalilor. După rapoartele incuse în ministrul de finance, numărul proprietarilor de regali înșinuati pentru acceptarea sumei de despăgubire în bani gata cu cursul 92 se urcă la 8000. Căt de mare e suma ce se vine acestor proprietari, se va sci după câteva zile.

Institutul de credit austriac și banca de credit ungara. Pertractările privitoare la reînnoirea tractatului dintre aceste două institute, despre care am luat notiță în Nr. nostru de ieri, s'au încheiat la 6 l. c. n. Sēmăna viitoare vor avea loc în Budapesta consultările finale, la care vor participa și reprezentanți din partea institutului de credit austriac, și cătră mijlocul lunii noua învoeală va fi deja perfectă.

Banca de credit fumană. Scirea înregistrată în numărul nostru de ieri, alaltăieri că banca de credit ungara va participa cu treime la atacarea băncii de credit fuman, o întregim după „P. Ll.“ într'acolo, că participarea se va extinde numai asupra negoțului de lemne.

Comisiunea bugetară română a urcat suma de 1,600.000 lei, prevădută în bugetul ministrului de lucrări publice pentru întreținerea căilor de comunicațiune române, la 3 milioane franci. Această sumă, spune „Timpul“, s'a și înscris în noal budget.

Șosele nou în România. Cetim în „Timpul“: D. Al. Marghiloman, ministru al lucrărilor publice, a fost autorizat de consiliul de miniștri de a presenta corpurilor legiuitoare un proiect de lege pentru deschiderea unui credit de 7 milioane lei, necesar pentru construirea de șosele noue.

Prețul vitelor în România s'a suit. Părechia de boi de mijloc între 240—280 lei, părechia de boi de frunte între 400—500 lei. Ur-care prețurilor se explică prin blăndețā iernii, care n'a consumat așa mult nutreț, și prin cererile de vite pentru străindate în țîrul dela Constanța.

Banca engleză, după o telegramă din Londra, a scădūt etalonul în escompt dela 5 la 4 procente.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 7 Martie Grâu, hectolitru 76—82 chilo fl. 6.20. până fl. 7.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 5.— până fl. 5.80. Săra 70 până 75 chilo fl. 4.20 până 4.60. orz 62 până 66 chilo fl. —, până fl. — ovės 42 până 50 chilo fl. 2.30 până fl. 2.90. cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.40 până fl. 3.8. mālăiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, carofi 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20. sēmēnte de cânepă 48 până 50 chilo fl. 8.— până 9.— mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 15.50, Nr. 4 fl. 13.50, Nr. 5 fl. 11.— slănină 100 chilo fl. 52.— până fl. 55.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sēu fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēu. fl. 38.— până fl. 40.—, săpunu fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.50 până fl. 2.—, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirțul p. 100 l. 1/2 55 până 68 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vită 30 până 45 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de herbeci — până — cr., ouē 10 cu 20 până 22 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 4 Martie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., de mijloc 44.— cr., până 45 1/2 cr., ușori 42.— cr., până 45 1/2 cr., romānesci, de Bakony grei 43.— cr., până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., transito sēr besci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă — cr., până — cr., per 4 1/2 cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Mar. 1890.

Mărfuri	Unitate	Prețul per 100 chilogr.		Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	dela	până
Grâu					
Bănățeneș non	74	—	79	—	—
Grâu dela Tisa	78	8.70	8.75	79	8.80 8.87
Grâu de Pesta	78	8.65	8.70	79	8.75 8.80
Grâu de Alba-regală	78	8.70	8.75	79	8.80 8.85
Grâu de Bácska	78	8.70	8.75	79	—
Unguresce de Nord	74	—	75	—	—
Sămînțe					
Sămînțe, vechi ori noue		Soia		Prețul per 100 chilogr.	
				dela	până
Săcură		70—72	8.20 8.40		
Orz		60—62	6.55 6.90		
Nutreț de vinars		62—64	7.10 7.90		
de bere		64—66	8.25 9.75		
Ovės		39—41	7.85 8.20		
Cucuruz (porumb)		75	4.85 4.90		
bănăț.		73	4.75 4.80		
de altoșiu		—	5.— 5.3		
Meiu		—	—		
Hriscă		—	—		
Mărfi pe termen					
Grâu	de primă	8.40	8.42		
Cucuruz	de toam.	7.72	7.73		
Maui-Inn.	Aug. Sept.	4.85	4.87		
Ovės	de primă	7.85	7.88		
	de toam.	5.86	5.88		
Produse diverse					
Soia		Cursul		dela	până
Sem. de trif.		Lucernă ungurescă		65.—	72.—
„		franceză		—	—
„		italiană		—	—
Oleu de rap.		roșie		36.—	43.—
Oleu de in		rafinat		44.—	44.50
Uns. de porc		dela Pesta		54.—	54.50
Slănină		dela țeară		42.—	43.—
Său		svēntăță		51.—	52.—
Prune		afumată		31.—	32.—
Lictar		din Bosnia, în buci		15.50	15.75
Nuci		din Sērbia, în saci		21.50	22.50
Gogoși		slavon, non		—	—
Miere		bănățeneș		—	—
Ceară		din Ungaria		—	—
Spirț		unguresci		—	—
		sērbesci		—	—
		brută		27.—	28.—
		galbină străcurată		28.—	29.—
		de Rosenau		120.	121.
		brut		12.50	

Eu am fost însuși în poziție de a vedea

Articles de l'Exposition universelle de Paris 1889.

MINUNIA și FARMECUL

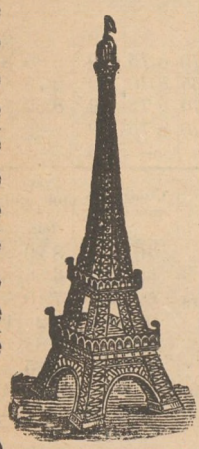
RENUMITEI ȘI NE MAI POMENITEI „EXPOZIȚII UNIVERSALE DIN PARIS”

cu toate milioanele ei de rare lucruri celebre, cu maiestrosul „Dom Central”, cu grandiosul și necomparabilul palat de industrie dimpreună cu nenumăratele lui comori de artă și industrie. — În interesul negoțului nostru indigen, în interesul moravurilor și obiceiurilor din patria noastră, am examinat cu ochiul unui specialist și am studiat cu deamănuntul îndeosebi avântul industriei franceze.

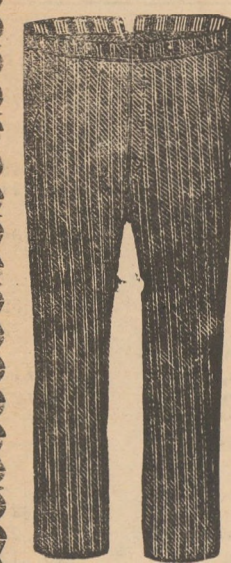
În urma experiențelor mele de mai mulți ani, mi-a succedat a face în Paris legături distinse, în urma cărora mă aflu în plăcuta poziție, de a pute servi onorabililor mei mușterii, precum și onorabililor cetitori ai acestui țiar, cu multe articole prețioase folositoare, reale, practice și pline de artă cu cele mai ieftine prețuri.

Întocmai cum „Turnul-Eiffel”

este admirat de întreaga lume, așa de renumite și de căutate sunt și mărfurile, pe care le-am adus din Paris în 136 de lădi, și recomand fiecărui, care nu a fost însuși în Paris, a-și comanda din mărfurile aici indicate, pentru a se convinge, că așa ceva excelent de bun și ieftin nu mai există.

„Turnul-Eiffel”.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de PANTALONI de IARNĂ

gata, durabili în diverse mostre, eleganți și uni, pe care i-am primit în loc de plată, sunt sliti, câtă vreme mai ține proviziunea, se-i vând în detal sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brunn	fl. 3.25
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sunt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Numai fl. 6.50

costă

un rînd de haine bărbătesci

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brunn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, asadar laolaltă

1 par. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate.	II. calitate.
Un rînd întreg fl. 6.50	fl. 8.50
	III. calitate.
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comanda lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecelor, precum și culoarea.

„Ortă a vestimentelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Aceleași vestimente pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

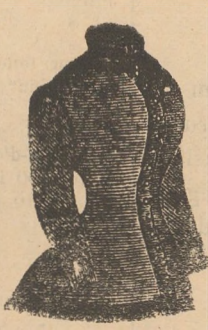

Numai fl. 5

costă

de pousse

elegante, gata, călduroase, cuprinsite, din cel mai bun pousse storian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate culorile, de toamnă și de iarnă.

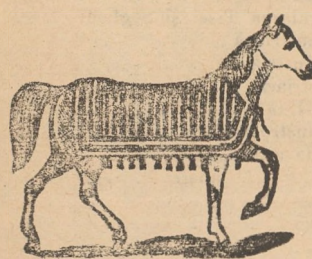
Numai fl. 1.80

costă

de iarnă

pentru domni și dame, în cele mai frumoase culori de modă, se dau după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă.

Numai fl. 1.80.

Numai fl. 1.75

bucată de toale de cai, se vînd de minune ieftin din cauza desființării fabricii de toale. — Cine își cruță caii, se-și cumpere aceste renumite

Toale de cai,

care nici-odată nu se mai pot căpăta așa de bune, de mari, de groase, de călduroase și de ieftine.

Grupul Nr. 5.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 1.50.

- 1 lanț de aur de facon, foarte fin,
- 1 sipcă de țigarete de spumă de mare,
- 1 țigară de țigarete, țesătură de artă,
- 1 aparat de foc vecinic,
- 1 cravată de mătășă și atlas,
- 1 ac de cravată cu petri,
- 1 creion de nickel cu penană,
- 1 briceagă și scobitoare de dinți,
- 1 inel cu petri,
- 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

fl. 1. Fiecare articol. fl. 1.

1 orologiu de bronce ce merge regulat, cu garanță 1 fl.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acățătoare 1 fl.	1 inel din aur-double cu petri 1 fl.	1 medalion din aur artificial, cu petri 1 fl.	1 brățar dela expoziția din Paris 1 fl.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 1 fl.
1 Cusmă de iarnă din pelus de Persia, cu vată călduroasă 1 fl.	1 palărie bărbă. din păsă moale foarte țipoare 1 fl.	4 cravate bărbă. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 1 fl.	1 par. mănui călduroase pentru iarnă, din lână 1 fl.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbăți 1 fl.	1 par. pantaloni de lână (sistem Jäger) pentru domni 1 fl.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 1 fl.	1 par. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 1 fl.	6 par. ciorapi bărb. într-o culoare sau cu vîrghi frumoase 1 fl.	3 par. ciorapi fem. într-o culoare sau cu vîrghi frumoase 1 fl.	1 corsetă cuirasată, fason parisian, foarte durabilă 1 fl.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 1 fl.
1 cămașă femeiască din șifon ori în cu broderii 1 fl.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 1 fl.	1 par. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 1 fl.	1 sucună călduroasă, cu bordure 1 fl.	3 șorțuri de casă, mostre frumoase și moderne, veritabil de spălat. 1 fl.	1 șorț de lister, calitate bună, caro, chivit, 1/4 de mare 1 fl.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 1 fl.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 1 fl.	1 covor de pat din stoffă de jute desin frumos 1 fl.	1 cearceaf de tot mare și gata 1 fl.	6 merindare de in, mari și tari 1 fl.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 1 fl.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 1 fl.	6 serviette pe deplin de mari, albe ori colorate 1 fl.	1 năframă de mătășă 1 cot de mare și în ori-ce culoare 1 fl.	3 batiste de mătășă de Lyon, în mai multe culori 1 fl.	1 eventail cu zugrăvire artistică, foarte frumos 1 fl.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 1/4 de mare 1 fl.
1 pipă din spumă de mare artificială 1 fl.	1 spîț de țigară spumă de mare veritabilă cu chichilibar 1 fl.	1 pipă pentru burghetzi, spumă de mare artificială cu vergea cu tot. 1 fl.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu țeștea fulgerului 1 fl.	1 portmoneu tot din pele cu incheietoare 1 fl.	1 portmoneu pentru bani și documente 1 fl.
1 lămpășă cu o lumină intensivă 1 fl.	1 satulă de cusut de mătășă cu seale de cusut 1 fl.	1 album pentru fotografii, foarte fin 1 fl.	1 briciag cu 4 tășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 1 fl.	1 crucifix din metal topit, nu se poate sparge 1 fl.	1 oglindă de părete 35 cm. de mare, în cadru de nuc 1 fl.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 1 fl.	3 cutițe de masă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 1 fl.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	2 fecușe de salon argintărie fin, formă frumoasă 1 fl.
1 țipoare de zahăr splendid argintărită și fină 1 fl.	1 moară de cafea, cea mai bună construcție, durabilă 1 fl.	6 tase de cafea calitate bună neperitoare 1 fl.	1 împărat și împărăteasa, 2 frumoase figuri de decoratiune 1 fl.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 1 fl.	1 briciu, tăș englez veritabil, foarte ascuțit 1 fl.

Grupul Nr. 1.

21 articole pentru dame.

Numai fl. 2.70.

- 1 mare năframă de iarnă,
- 3 năframă de grumazi parisiene.
- 1 păcie de cercei Pierre de Strass.
- 3 ace de broș franceze.
- 1 portmoneu de dame parisian.
- 1 lanț de aur double parisian.
- 1 sticlă de parfum cu miros plăcut.
- 2 pasta de dinți alabaster și pomadă.
- 6 săpunuri de toalete parisiene aromatice.
- 1 oglindă de toaletă cu saltar.
- 1 inel de briliant imit. pentru dame.

Grupul Nr. 2.

136 recușite de scris.

Numai fl. 1.—.

- 1 casetă elegantă conține următoarele: 50 coale hârtie de epistolă fină, octav.
- 50 plicuri bune ce se potrivește la hârtie.
- 3 condeie de penă franceze durabile dimpreună cu capsule.
- 3 excelențe creioane Hardtmuth.
- 24 pene de scris într-o cutie.
- 1 frumos notes legat în lack.
- 1 coală hârtie sugătoare rosa.
- 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
- 2 leniare și gumă.

Grupul Nr. 3.

120 articole pentru bărbăți.

Numai fl. 2.70.

- 1 orologiu de bronz parisian ce merge regulat.
- 1 turn al lui Eiffel din nickel.
- 3 nasturi de cămașă din argint probat.
- 1 mașină de țigarete de nickel francez.
- 100 de tuburi veritabil parisiene.
- 6 batiste parisiene, chivite.
- 1 cravată de modă parisiană de mătășă.
- 6 săpunuri de toalete aromatice parisiene.
- 1 frumos suvenir de Paris.

Oglindă de părete

în cadru de aur fin

fl. 1.90

pro bucată, câtă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminoase sunt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o deoare pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni se nu întărește a comanda cât mai în grabă. Mai departe se auă și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, a fl. 4.65.

Fiecare se-și cruțe plumănilă și se-și cumpere

pentru fl. 1.50

8 bucăți recușite de fumat:

- 1 pipă de lemn cu scurgere
- 1 vergea fină potrivită la ea
- 1 jachetă de pele fin
- 1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă
- 1 țipoare de țigări
- 1 sipcă de țigarete igienică, spumă de mare
- 1 excelentă pipă de casă scurată
- 1 vergea pe potriveală.

Toate împreună fl. 1.50

1 bucată, 30 coți pânză de munte fl. 5.50.	1 bucată, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil 90 cr.	1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviette fl. 2.25.
1 bucată, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucăți cearceafuri nechivite, 3 coți de lungi, 2 coți de late fl. 8.50.	1 duzină ștergare de in, Damast fl. 2.50.
1 bucată, 30 coți barchet alb fl. 6.50.	1 duzi a batiste de in, cu margine colorată fl. 2.25.	O garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.—.	1 rest de covor, 6 metri fl. 2.—.

Cucu!

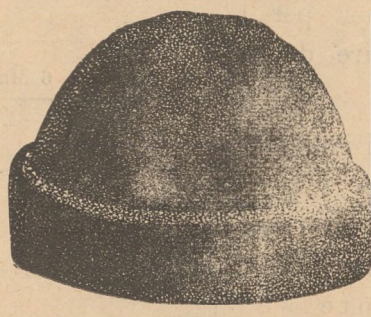
Din cauza unor solviri urgente vînd numai în decurs de un timp foarte scurt 50 bucăți splendide și regulate

orologe cucu,

care mai nainte costau de trei ori atîta, și singuratic pentru prețul bagatel de

fl. 8.50.

Aceste orologe cucu sînt regulate prelungă garanță și provădute cu băteore; la fiecare bătore se ivesc cucul cu plăcutul lui strigăt: „Cucu!” Dulapul e elegant, mare, bogat sculptat în sistem elvețian.

guratic cu

fl. 1 pro bucată.

1000 bucăți

cușme rusesce

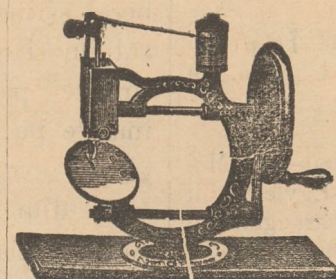
Ignatieff

din astrachan imit. fin încrețit, cuprinsite călduros cu vată, trebne se le vînd cât mai în grabă și le dau cu duzina a fl. 11, — sau sin-

Mașină de cusut pentru familie

pe cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl., acum numai

fl. 5.50

peceaza împreună cu toate recușitele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Corturi! În ori-ce preț

se vînd 5600 bucăți corturi gata elegante; deoare-ce proprietarul are lipsă urgentă de bani, fabrica e desființată cu totul. De aceea se vînd cu pagubă! Cu ori-ce preț!

I. Cort patent sortă bună	II. Cort Zanella cu bordură atlas	III. Cort Austria din semi-mătășă	IV. Cort Anglais, din mătășă fină franceză
fl. 1.—	fl. 1.50	fl. 2.—	fl. 3.—

Toate corturile sînt construite foarte durabil din cel mai bun material indigen și străin, din stoffe pătute, semi-mătășă Zavella, precum și din mătășă de Lyon și provădute cu bețe elegante, tari și frumos decorate, cu șini de oțel și apărătoare de viscole. Mai nainte costau de două-ori și de trei-ori atîta.

Ori-ce comandă, fie cât de mică, se efectuează cu îngrijire și conșcențios. Tot ce nu convine se reprimisce fără obiecțiune, se schimbă ori se returnează paralele.

Expedarea se face cu rambursă postală. Comande sînt a se adresa la singura adresă:

Indrustrie-Handlungs-Haus „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdigerergasse Nr. 113.